

**ΤΙ ΣΥΜΒΟΛΙΖΟΥΝ ΟΙ ΟΡΟΙ «4 ΑΝΕΜΟΙ», «ΘΑΛΑΣΣΑ»,
«ΚΥΜΑΤΑ ΤΗΣ ΘΑΛΑΣΣΑΣ» ΚΑΙ «ΔΕΝΤΡΑ»;**
(Απόσπασμα από το βιβλίο μου, «Το Βιβλίο της
Αποκάλυψης Αποκωδικοποιήθηκε!», σελίδες 257-270)

Στα εδάφια Αποκάλυψης 7[ζ']:1-3, διαβάζουμε:

“¹ΚΑΙ ύστερα απ' αυτά είδα τέσσερις αγγέλους να στέκονται επάνω στις τέσσερις γωνίες τής γης, που κρατούσαν τούς τέσσερις ανέμους τής γης, για να μη πνέει ο άνεμος επάνω στη γη ούτε επάνω στη θάλασσα ούτε επάνω σε κάθε δέντρο. ²Και είδα έναν άλλον άγγελο που ανέβηκε από την ανατολή τού ήλιου, έχοντας τη σφραγίδα τού ζωντανού Θεού· και έκραξε με δυνατή φωνή προς τους 4 αγγέλους, στους οποίους δόθηκε να βλάψουν τη γη και τη θάλασσα, ³λέγοντας: Μη βλάψετε τη γη ούτε τη θάλασσα ούτε τα δέντρα, μέχρις ότου σφραγίσουμε τους δούλους τού Θεού μας επάνω στα μετωπά τους.»

Εξήγηση εδαφίων 1-3

Τα παραπάνω εδάφια μας πληροφορούν ότι ένα πολύ σημαντικό έργο πρέπει να λάβει χώρα **πριν** πέσουν οι κρίσεις του Θεού πάνω στο ασεβή και άθεο ανθρώπινο γένος: **Το «σφράγισμα» των δούλων του Θεού μας πάνω στα μετωπά τους** (εδάφιο 3), **ώστε να μη τους βλάψουν οι «άνεμοι»**. Ας εξετάσουμε τα παραπάνω εδάφια με μεγαλύτερη προσοχή:

Σε τι αναφέρονται οι «τέσσερις γωνίες τής γης»;

Αναφέρονται στις τέσσερις γεωγραφικές κατευθύνσεις του πλανήτη γη, δηλαδή, στην Ανατολή, στη Δύση, στο Βορρά και στο Νότο. Αυτή η έκφραση εννοεί ότι **το έργο των**

τεσσάρων αγγέλων θα επηρεάσει όλους τους ανθρώπους του πλανήτη! (Οι «τέσσερις γωνίες» αναφέρονται επίσης στα εδάφια Αποκάλυψις 20[κ']:8 και Ιεζεκιήλ 7[ζ']:2.)

Σε τι αναφέρονται οι «τέσσερις άνεμοι»;

Αναφέρονται σε τέσσερις πνευματικές δυνάμεις, με άλλα λόγια, σε τέσσερις αγγελικές στρατιωτικές δυνάμεις οι οποίες θα φέρουν τις κρίσεις του Θεού πάνω σ' εκείνους που δεν έχουν «σφραγισθεί»!

Πως μπορούμε να είμαστε σίγουροι ότι δεν πρόκειται περί των φυσικών ανέμων της γης;

Διότι οι φυσικοί, οι κατά γράμμα άνεμοι, δεν έχουν λογική ώστε να διακρίνουν μεταξύ εκείνων που δεν είναι σφραγισμένοι και εκείνων που είναι ώστε να μη τους βλάψουν! Μόνο λογικά όντα έχουν αυτή την ικανότητα!

Τι είδους αγγελικών όντων είναι οι «τέσσερις άγγελοι» που κρατούν τους «τέσσερις ανέμους»;

Είναι τέσσερις αρχάγγελοι (αρχηγοί αγγέλων) οι οποίοι «κρατούν» στα χέρια τους, με άλλα λόγια, έχουν εξουσία πάνω από τις πνευματικές δυνάμεις οι οποίες θα φέρουν εις πέρας τις κρίσεις του Θεού. Το γεγονός ότι η έκφραση «κρατούν» αναφέρεται σε «δύναμη» ή σε «εξουσία», υποστηρίζεται από τα εδάφια Αποκάλυψις 1[α']:16 και Εβραίου 1[α']:3. Ας διαβάσουμε αυτά τα εδάφια:

Αποκάλυψις 1[α']:16

«Και στο δεξί του χέρι [είχε] επτά αστέρια· και από το στόμα του έβγαине μια κοφτερή δίστομη ρομφαία· και η

όψη του [έλαμπε], όπως λάμπει ο ήλιος μέσα στη λαμπρότητά του.»

Εβραϊούς 1[α΄]:3

«αυτός, που είναι το απαύγασμα της δόξας και ο χαρακτήρας της υπόστασής του, και βαστάζει τα πάντα με τον λόγο της δύναμής του, αφού διαμέσου τού εαυτού του έκανε καθαρισμό των αμαρτιών μας, κάθισε στα δεξιά της μεγαλοσύνης στα υψηλά.»

Ένα άλλο μέρος που αναφέρει για «τέσσερις αγγέλους» οι οποίοι είναι «δεμένοι» ή διορισμένοι για να εκτελέσουν τις κρίσεις του Θεού, είναι τα εδάφια Αποκάλυψις 9[θ΄]:14,15. Εκεί λέει,

«¹⁴να λέει προς τον έκτο άγγελο, που είχε τη σάλπιγγα: Λύσε τούς τέσσερις αγγέλους που είναι δεμένοι στον μεγάλο ποταμό Ευφράτη. ¹⁵Και λύθηκαν οι τέσσερις άγγελοι, που [ήσαν] ετοιμασμένοι για την ώρα και την ημέρα και τον μήνα και τον χρόνο, για να θανατώσουν το ένα τρίτο των ανθρώπων.»

Μας παρουσιάζει η Γραφή κάποιο παράδειγμα ενός αρχάγγελου ο οποίος οδήγησε τους αγγέλους του για να φέρουν εις πέρας τις κρίσεις του Θεού;

Βεβαίως! Στο δωδέκατο κεφάλαιο της Αποκάλυψης, διαβάζουμε για τον αρχάγγελο Μιχαήλ ο οποίος οδήγησε τους αγγέλους του για να κάνουν πόλεμο εναντίον του δράκου και των αγγέλων του (Αποκάλυψις 12[ιβ΄]:7)!

Τι εννοεί στη πραγματικότητα η εντολή, «Μη βλάψετε τη γη ούτε τη θάλασσα ούτε τα δέντρα, μέχρις ότου

σφραγίσουμε τους δούλους του Θεού μας επάνω στα μετωπά τους»;

Για να καταλάβουμε την παραπάνω εντολή, θα πρέπει να γνωρίζουμε τι εννοούν οι συμβολικοί όροι «γη», «θάλασσα» και «δέντρα». Ας μελετήσουμε αυτούς τους όρους:

Η «γη»

Στην εξήγηση του εδαφίου Αποκάλυψις 1[α΄]:5^γ, εξήγησα στο πλήρες ότι ο συμβολικός όρος «γη» αναφέρεται σε «όλους εκείνους που ομολογούν ότι γνωρίζουν και πιστεύουν στον Αληθινό Θεό της Γραφής, δηλαδή, την Ιουδαϊκή και Χριστιανική κοινότητα».

Η «θάλασσα»

Τι συμβολίζει ο όρος «θάλασσα»;

Ο προφήτης Ησαΐας έγραψε:

«Οι ασεβείς, όμως, [είναι] σαν την ταραγμένη θάλασσα, όταν δεν μπορεί να ησυχάσει· και τα κύματά της ρίχνουν έξω καταπάτημα και πηλό.» (Ησαΐας 57[νζ΄]:20)

Από το παραπάνω εδάφιο αντιλαμβανόμαστε ότι η «θάλασσα» συμβολίζει τον «κόσμο», την ασεβή και άπιστη στον Ιησού ανθρωπότητα! Το εδάφιο Αποκάλυψις 21[κα΄]:1 μας λέει ότι κάποια ημέρα αυτή η συμβολική «θάλασσα» θα πάψει να υπάρχει. Ας διαβάσουμε αυτό το εδάφιο:

«ΚΑΙ είδα έναν καινούργιο ουρανό και μια καινούργια γη· επειδή, ο πρώτος ουρανός και η πρώτη γη παρήλθε· και η θάλασσα δεν υπάρχει πλέον.»

Τώρα που γνωρίζουμε τους συμβολισμούς των «*τεσσάρων ανέμων*» και της «*θάλασσας*», μπορούμε να καταλάβουμε το εδάφιο Δανιήλ 7[ζ']:2. Εκεί, λέει,

«Ο Δανιήλ μίλησε και είπε: Εγώ θωρούσα στο όραμά μου τη νύχτα, και ξάφνου, οι τέσσερις άνεμοι του ουρανού όρμησαν μαζί επάνω στη Μεγάλη Θάλασσα.»

Άλλα εδάφια τα οποία υποστηρίζουν το συμπέρασμά μας ότι η «*θάλασσα*» συμβολίζει την *άπιστη στον Ιησού ανθρωπότητα*, είναι:

Ματθαίος 4[δ']:18,19

«¹⁸Και ο Ιησούς περπατώντας κοντά στη θάλασσα της Γαλιλαίας, είδε δύο αδελφούς, τον Σίμωνα, που λέγεται Πέτρος, και τον Ανδρέα τον αδελφό του, να ρίχνουν δίχτυ στη θάλασσα· επειδή, ήσαν ψαράδες. ¹⁹Και τους λέει: Ελάτε πίσω μου, και θα σας κάνω ψαράδες ανθρώπων.»

Ματθαίος 13[ιγ']:47

«Πάλι, η βασιλεία των ουρανών είναι όμοια με δίχτυ, που ρίχτηκε στη θάλασσα, και μάζεψε από κάθε είδος.»

Αποκωδικοποιώντας τα σύμβολα «*θάλασσα*» και «*γη*», μας βοηθάει να κατανοήσουμε τα επόμενα τρία εδάφια:

Αποκάλυψις 10[ι']:2

«Και στο χέρι του είχε ένα μικρό βιβλίο ανοιγμένο· και έβαλε το δεξί του πόδι επάνω στη θάλασσα, ενώ το αριστερό του [το έβαλε] επάνω στη γη.»

Αποκάλυψις 13[ιγ']:1

«ΚΑΙ στάθηκα επάνω στην άμμο τής θάλασσας· και είδα ένα θηρίο να ανεβαίνει από τη θάλασσα,»

Αποκάλυψις 13[ιγ']:11

«Και είδα ένα άλλο θηρίο να ανεβαίνει από τη γη, και είχε δύο κέρατα, όμοια με κέρατα αρνιού, και μιλούσε σαν δράκοντα.»

Παρόλο που η «θάλασσα» συμβολίζει την άπιστη στον Ιησού ανθρωπότητα η οποία κάποια μέρα δεν θα υπάρχει (Αποκάλυψις 21[κα']:1), **το έλεος και η μακροθυμία του Θεού επεκτείνεται προς αυτούς σήμερα! Ο Θεός στέλνει τους κήρυκές Του για να κηρύξουν σ' αυτούς το αληθινό Του ευαγγέλιο ώστε να ακούσουν ότι ο Ιησούς είναι ο «ΚΥΡΙΟΣ» του εδαφίου Ρωμαίους 10[ι']:13 του οποίου το Όνομα πρέπει να επικαλεσθούν προκειμένου να σωθούν (Ρωμαίους 10[ι']:9,13-15). Εάν αυτοί δεχθούν αυτή την αγγελία, το ευαγγέλιο της σωτηρίας μας, και εάν ζητήσουν από τον Ιησού να τους σώσει, Αυτός θα το κάνει!**

Τώρα, ας πάμε λίγο πιο μακριά με την κατανόησή μας επί του συμβολικού όρου «θάλασσα» και ας διαβάσουμε τα εδάφια Ιούδας 1[α']:12,13:

«¹²Αυτοί είναι κηλίδες στις αγάπες σας, οι οποίοι συμποσιάζουν άφοβα, βόσκουν τον εαυτό τους· [είναι] άνδρα σύννεφα, περιφερόμενα από ανέμους· [είναι] φθινοπωρινά δέντρα, άκαρπα, που πέθαναν δύο φορές, ξεριζωμένα· ¹³[είναι] άγρια κύματα της θάλασσας, που αφρίζουν τις δικές τους μορφές ντροπής· [είναι] αστέρια που

περιπλανιούνται, για τους οποίους το βαθύ σκοτάδι είναι φυλαγμένο στον αιώνα.»

Στα παραπάνω εδάφια συναντούμε τον συμβολικό όρο, «κύματα της θάλασσας».

Τι συμβολίζει ένα «κύμα» της θάλασσας;

Εφόσον η «θάλασσα» συμβολίζει το ασεβές και άπιστο (στον Ιησού) ανθρώπινο γένος, είναι λογικό να πούμε ότι το κάθε ένα από τα «κύματα της θάλασσας» συμβολίζει ένα ασεβές και άπιστο (στον Ιησού) άτομο. Αυτή η πραγματικότητα μας βοηθάει να κατανοήσουμε καλύτερα το εδάφιο Λουκάς 21[κα΄]:25. Εκεί λέει,

«Και θα υπάρχουν σημεία στον ήλιο και στο φεγγάρι και στα αστέρια· κι επάνω στη γη στενοχώρια των εθνών με απορία, και θα ηχεί η θάλασσα και τα κύματα·»

Τώρα που κατανοήσαμε το τι συμβολίζει ο όρος «θάλασσα», είναι πολύ πιο εύκολο για μας να εννοήσουμε τα λόγια των εδαφίων Αποκάλυψις 7[ζ΄]:2,3. Ας διαβάσουμε αυτά τα εδάφια ξανά:

«Και είδα έναν άλλον άγγελο ... έχοντας τη σφραγίδα του ζωντανού Θεού· και έκραξε με δυνατή φωνή προς τους 4 αγγέλους, στους οποίους δόθηκε να βλάψουν ... τη θάλασσα, λέγοντας: Μη βλάψετε ... τη θάλασσα ... μέχρις ότου σφραγίσουμε τους δούλους του Θεού μας επάνω στα μέτωπά τους.»

Τα «δέντρα»

Στο εδάφιο Αποκάλυψις 7[ζ´]:3, συναντούμε ένα άλλο συμβολικό όρο: Τα «δέντρα». Η εντολή που δόθηκε στους αγγέλους ήταν,

«Μη βλάψετε τη γη ούτε τη θάλασσα ούτε τα δέντρα, μέχρις ότου σφραγίσουμε τους δούλους τού Θεού μας επάνω στα μέτωπά τους.»

Τι συμβολίζουν τα «δέντρα»;

Στο εδάφιο Ησαΐας 61[ξα´]:3, διαβάζουμε:

«για να καθορίσω σ' αυτούς που πενθούν στη Σιών, να τους δώσω ωραιότητα, αντί για στάχτη, λάδι ευφροσύνης, αντί για πένθος, στολή αίνεσης, αντί τού πνεύματος της αποθάρρυνσης· για να ονομάζονται δέντρα δικαιοσύνης, φύτεμα του Κυρίου, για [δική του] δόξα.»

Από το παραπάνω εδάφιο αντιλαμβανόμαστε ότι ο συμβολικός όρος «δέντρα» αναφέρεται σε **ανθρώπους** (είτε είναι πιστοί στον Ιησού είτε όχι) όπως και οι συμβολικοί όροι «πρόβατα» και «ερίφια» που συναντούμε στο εδάφιο Ματθαίος 25[κε´]:32, το «σιτάρι» και τα «ζιζάνια» των εδαφίων Ματθαίος 13[ιγ´]:24-30, τα «ψάρια» των εδαφίων Ματθαίος 13[ιγ´]:47-49 και το «χορτάρι της γης»* και κάθε «χλωρό [είδος]» του εδαφίου Αποκάλυψις 9[θ´]:4 που λέει,

«Και ειπώθηκε σ' αυτές να μη βλάψουν το χορτάρι τής γης ούτε κανένα χλωρό [είδος] ούτε κανένα δέντρο· παρά μονάχα τούς ανθρώπους, που δεν έχουν τη σφραγίδα τού Θεού επάνω στα μέτωπά τους.»

Το παραπάνω συμπέρασμα υποστηρίζεται από τα εδάφια που ακολουθούν:

Δανιήλ 4[δ']:20-22

*«**συ είσαι το δένδρον τούτο, βασιλεύ**» (Βάμβας)*

Ματθαίος 3[γ']:10

*«**Μάλιστα, και η αξίνα κείτεται ήδη στη ρίζα των δέντρων· κάθε δέντρο, λοιπόν, που δεν κάνει καλό καρπό, κόβεται, και ρίχνεται στη φωτιά..**»*

Ιούδας 1[α']:12

*«**Αυτοί είναι ... φθινοπωρινά δέντρα, άκαρπα, που πέθαναν δύο φορές, ξεριζωμένα·**»*

Αντίθετα από τα παραπάνω *«**άκαρπα δέντρα**»*, στα εδάφια Ιερεμίας 17[ιζ']:7,8, διαβάζουμε για εκείνους που είναι *«**δέντρα**»* τα οποία **κάνουν καρπό**. Ας διαβάσουμε αυτά τα λόγια:

*«⁷**Ευλογημένος ο άνθρωπος που ελπίζει στον Κύριο, και του οποίου ο Κύριος είναι η ελπίδα. ⁸Επειδή, θα είναι σαν δέντρο φυτεμένο κοντά στα νερά, που απλώνει τις ρίζες του κοντά στον ποταμό, και δεν θα δει όταν έρχεται το καύμα, αλλά το φύλλο του θα θάλλει· και δεν θα μεριμνήσει στη χρονιά τής ανομβρίας ούτε θα παύσει από το να κάνει καρπό.**»*

Γνωρίζοντας τη σημασία των συμβολικών όρων *«**δέντρα**»*, *«**θάλασσα**»* και *«**γη**»*, μας βοηθάει να κατανοήσουμε εδάφια όπως Ψαλμοί 96[ςτ']:9-12. Εκεί, διαβάζουμε:

«Προσκυνήστε τον Κύριο στο μεγαλοπρεπές αγιαστήριό [του]· να έχετε φόβο μπροστά από το πρόσωπό του, ολόκληρη η γη. Πείτε στα έθνη: Ο Κύριος βασιλεύει· ... Ας ευφραίνονται οι ουρανοί, και ας αγάλλεται η γη· ας ηχεί η θάλασσα, και το πλήρωμά της. Ας χαίρονται οι πεδιάδες, και όλα όσα βρίσκονται σ' αυτές· τότε θα ευφραίνονται όλα τα δέντρα τού δάσους, μπροστά στον Κύριο· επειδή, έρχεται, επειδή έρχεται για να κρίνει τη γη»

Από όλα τα παραπάνω, αντιλαμβανόμαστε ότι ο Κύριος ο Θεός επιθυμεί να δώσει μια ευκαιρία στην συμβολική «γη», στην συμβολική «θάλασσα» και σε όλα τα «δέντρα» (σε όλα τα άτομα), ώστε να ακούσουν το ευαγγέλιο το οποίο αποτελείτε από το Πρόσωπο και το έργο του Σωτήρα, και να πιστέψουν σ' αυτό προκειμένου να «σφραγισθούν»! Ας είναι ευλογημένο το Όνομά Του για την υπομονή Του και τη χάρη Του!

Το «σφράγισμα» πάνω στα μέτωπα εκείνων που πιστεύουν στον Αληθινό Ιησού της Γραφής, ο Οποίος είναι ο Γιαχβέ που είδε ο Ησαΐας στον ναό (σύγκρινε το κεφάλαιο 6[στ'] του Ησαΐα με τα εδάφια Ιωάννης 12[ιβ']:37-41), πριν πέσουν οι κρίσεις του Θεού πάνω στη συμβολική «γη», στη «θάλασσα», στα «δέντρα», στο «χορτάρι της γης» και σε κάθε «χλωρό [είδος]», μας θυμίζει ένα παρόμοιο «σφράγισμα» που αναφέρεται στο ένατο κεφάλαιο του Ιεζεκιήλ. Ας διαβάσουμε αυτό το κεφάλαιο:

«¹Και έκραξε στα αυτιά μου με δυνατή φωνή, λέγοντας: Ας πλησιάσουν οι ταγμένοι ενάντια στην πόλη, κάθε ένας έχοντας το όπλο του της εξολόθρευσης στο χέρι του. ²Και ξάφνου, έξι άνδρες έρχονταν από τον δρόμο τής ψηλό-

τερης πύλης, αυτής που έβλεπε προς βορράν, κάθε ένας έχοντας στο χέρι του όπλο κατασυντριμμού· και στο κέντρο τους ένας άνθρωπος ντυμένος λινά, με καλαμάρι γραμματέα στην οσφύ του· και αφού μπήκαν μέσα, στάθηκαν κοντά στο χάλκινο θυσιαστήριο. ³Και η δόξα τού Θεού τού Ισραήλ ανέβηκε επάνω από τα χερουβείμ, επάνω από τα οποία ήταν, στο κατώφλι τού οίκου· και φώναζε προς τον άνδρα, που [ήταν] ντυμένος τα λινά, αυτόν [που είχε] στην οσφύ του το καλαμάρι τού γραμματέα· ⁴και ο Κύριος του είπε: Πέρασε μέσα από την πόλη, μέσα από την Ιερουσαλήμ, και κάνε ένα σημάδι επάνω στα μέτωπα των ανδρών, αυτών που στενάζουν και βοούν για όλα τα βδελύγματα που γίνονται ανάμεσά της. ⁵Και στους άλλους είπε, ενώ εγώ άκουγα: Περάστε πίσω απ' αυτόν μέσα από την πόλη, και πατάζτε· το μάτι σας ας μη λυπηθεί, και μη ελεήσετε· ⁶γέροντες, νέους, και παρθένες, και νήπια, και γυναίκες, φονεύστε μέχρι εξάλειψης· σε όποιον άνθρωπο, όμως, επάνω στον οποίο είναι το σημάδι, μη πλησιάσετε· και αρχίστε από το θυσιαστήριό μου. Και άρχισαν από τους άνδρες των πρεσβυτέρων, που ήσαν μπροστά στον οίκο. ⁷Και τους είπε: Μολύνετε τον οίκο, και γεμίστε τις αυλές από τραυματίες· βγείτε έξω. Και βγήκαν έξω, και πάταξαν μέσα στην πόλη. ⁸Κι ενώ αυτοί συνέχιζαν να τους πατάσσουν, εγώ που εναπέμεινα έπεσα επάνω στο πρόσωπό μου, και αναβόησα, και είπα: Αλλοίμονο! Κύριε Θεέ! Εσύ εξαλείφεις ολόκληρο το υπόλοιπο του Ισραήλ, εκχέοντας την οργή σου επάνω στην Ιερουσαλήμ; ⁹Και μου είπε: Η ανομία τού οίκου τού Ισραήλ και του Ιούδα υπερπλήθυνε σε υπερβολικό βαθμό, και η γη είναι γεμάτη από αίματα, και η πόλη είναι γεμάτη από διαφθορά· επειδή, λένε: Ο Κύριος εγκατέλειψε τη γη, και: Ο Κύριος δεν βλέπει. ¹⁰Κι εγώ, λοιπόν, το μάτι μου δεν θα λυπηθεί, και δεν θα ελε-

ήσω· επάνω στο κεφάλι τους θα ανταποδώσω τους δρόμους τους. ¹¹Και ξάφνου, ο άνδρας, που [ήταν] ντυμένος τα λινά, αυτός [που είχε] στην οσφύ του το καλαμάρι, έφερε απάντηση, λέγοντας: Έκανα όπως με πρόσταξες.»

Ποιο είναι το «σφράγισμα» που λαμβάνουν εκείνοι που πιστεύουν στον Αληθινό Χριστό;
Στο εδάφιο Εφεσίους 4[δ']:30 λέει,

«Και μη λυπείτε το Πνεύμα το Άγιο του Θεού, με το οποίο σφραγιστήκατε για την ημέρα τής απολύτρωσης.»

Άρα, η «σφραγίδα» του Θεού είναι το Πνεύμα το Άγιο ο Οποίος κατοικεί μέσα στους αναγεννημένους πιστούς (Ιωάννης 14[ιδ']:17). Εκείνοι που δεν έχουν την «σφραγίδα» του Θεού επάνω στα μέτωπά τους (Αποκάλυψις 9[θ']:4), δεν είναι αναγεννημένοι, ούτε σωσμένοι, ούτε σφραγισμένοι!

Τι πρέπει να κάνουν για να σωθούν και για να «σφραγισθούν»;

Παρόλο που έχουμε ασχοληθεί μ' αυτό το θέμα ξανά, ποτέ δεν θα πέσουμε σε πλεονασμό διότι είναι ένα θέμα που είναι τρομερά επείγων αφού πρόκειται περί της σωτηρίας των ανθρώπων! Για να σωθούν και συνεπώς να «σφραγισθούν», πρέπει να εκπληρώσουν τις απαιτήσεις του Θεού για σωτηρία όπως περιγράφονται στα εδάφια Ρωμαίους 10[ι']:9,10,13 και 14. Από αυτά τα εδάφια αντιλαμβανόμαστε ότι όταν ακούν το ευαγγέλιο (το οποίο περιέχει το Πρόσωπο και το έργο του Σωτήρα), πρέπει:

Να πιστέψουν και να ομολογήσουν με το δικό τους στόμα ότι ο Ιησούς είναι ο «Κύριος», δηλαδή, ο Γιαχβέ του εδαφίου Ρωμαίους 10[ι´]:13 στον Οποίον πρέπει να προσευχηθούν για να σωθούν και ότι ο Ιησούς αναστήθηκε από τους νεκρούς σωματικώς (εδάφιο 9· Πράξεις 2[β´]:27).

Η παραπάνω πίστη και η προσωπική ομολογία αυτής της πίστης η οποία είναι το αποτέλεσμα της ελεύθερης βούλησης του ατόμου (όχι η μηχανική ομολογία η οποία ανταποκρίνεται στην διαταγή κάποιου άλλου που λέει, «Επανάλαβε μετά από εμένα»), **θα τους φέρει στο σημείο να προσευχηθούν στον Ιησού και να του ζητήσουν να τους σώσει** (εδάφιο 13). Ακριβώς εκείνη την στιγμή Εκείνος θα τους σώσει **«κατά χάρη»** (Εφεσίους 2[β´]:8) και, συνεπώς, **ακριβώς εκείνη τη στιγμή, θα «σφραγισθούν» με το Άγιο Πνεύμα!** Επομένως, πιστεύοντας ότι ο Ιησούς είναι από τη φύση Του Θεός και ότι αναστήθηκε από τους νεκρούς **σωματικώς προηγείται της σωτηρίας** με άλλα λόγια, αυτή η πίστη είναι προαπαιτούμενη για να **«σφραγισθούν»** με το Άγιο Πνεύμα. Ο απόστολος Παύλος συμφωνεί με το συμπέρασμά μας διότι, στο εδάφιο Εφεσίους 1[α´]:3, έγραψε:

«εις τον οποίον και σεις ηλπίσατε, ακούσαντες τον λόγον της αληθείας, το ευαγγέλιον της σωτηρίας σας, εις τον οποίον και πιστεύσαντες εσφραγίσθητε με το Πνεύμα το Άγιον της επαγγελίας,» (Βάμβας)

Εκείνοι που έχουν **«σφραγισθεί»** αποτελούν το **«σώμα»** του Κυρίου Ιησού Χριστού το οποίο είναι **«η Εκκλησία»**.

Αυτή η δήλωση υποστηρίζεται από τον απόστολο Παύλο στο εδάφιο Κολοσσαείς 1[α΄]:24. Εκεί, έγραψε:

«Τώρα χαίρομαι στα παθήματά μου για σας, και αναπληρώνω με τη σειρά μου τα υστερήματα των θλίψεων του Χριστού στη σάρκα μου, για χάρη τού σώματός του, που είναι η εκκλησία.»